

Serdecznie zapraszamy na projekcję filmu „Pseudo” (2008, Archiwum Etnograficzne: Katarzyna Barańska, Alicja Plachówna, Zuzanna Radzik, Claudia Snochowska-Gonzalez, Joanna Tokarska-Bakir, Kamila Tyniec, Aleksandra Wróblewska, Anna Zawadzka), a następnie dyskusję, która odbędzie się 21 maja (wtorek) o g. 14 w sali 1.01, WZKW ASP, ul. Wybrzeże Kościuszkowskie 37/39. Z prof. Joanną Tokarską – Bakir na temat i wokół problematyki filmu „Pseudo” rozmawiać będą dr Katarzyna Kasia, dr Luiza Nader i dr Joanna Wawrzyniak.

Wielowątkowy film „**Pseudo**” to znakomity, a zarazem wyjątkowy przykład praktyki artystyczno-badawczo-interwencyjnej. Praca oparta o krótkie wypowiedzi/wywiady z kobietami, odnosi się m.in. do statusu kobiet w polu akademickim (zarówno naukowym, jak i artystycznym), do roli praktyki badawczej/ artystycznej w procesie stawania się podmiotem kobiecym, do różnego rodzaju modusów i natężenia przemocy zarówno strukturalnej, jak i symbolicznej w kobiecie wymierzanej. Film stawia również pytania czym jest wiedza, poznanie, zaangażowanie na rzecz zmiany rzeczywistości, analizuje złożone relacje między naukowymi a artystycznymi modi operandi, rozpatruje zarówno limity, jak i potencje ich koalicji.

„Dziś filmy i grę z nadmiarem, jaki pozostaje po (wszelkim?) badaniu naukowym, nasz zespół włączył do warsztatu. Przejęcie narzędzia wizualnego uświadomiło nam głębokie różnice w stosunku badaczy i artystów wobec samej wizualności. Różnice te nie dotyczą tylko sposobu użycia narzędzia - mają one charakter polityczny, a ich źródłem jest różnica przyjmowanych i odrzucanych wartości. Uważamy, że warto kontynuować tę rozmowę, pytając, czym narzędzia te są dla nas, czym dla was? Jakiego typu zaangażowanie jest w jednym i drugim przypadku możliwe/konieczne, jakie zaś wykluczone? W jakie wstydy/zakazy/niemożliwości jesteśmy po obu stronach uwikłani? Jakie kapitały symboliczne są w to zaangażowane? Co myślimy o zmianie społecznej? Jakie mamy aspiracje, których zaś aspiracji unikamy?”

cytat z tekstu: K. Barańska, A. Plachówna, Z. Radzik, C. Snochowska-Gonzalez, J. Tokarska-Bakir, K. Tyniec, A. Wróblewska, A. Zawadzka, *Pseudo. (1) Emancypacja "stosowanych sztuk społecznych"* (2008).
<http://archiwum-obieg.u-jazdowski.pl/teksty/4646>

Biogramy uczestniczek dyskusji:

Prof. zw. dr hab. Joanna Tokarska – Bakir

(ur. 1958), antropolożka kultury i religioznawczyni. Pracowniczka Instytutu Sławistyki PAN. Stypendystka A.W. Mellona, A. von Humboldta, Davis Center for Historical Studies, Princeton University; Marie Curie Fellowship w Institute for Advanced Study w Princeton (2013-2015). Autorka m.in. *Légendes du sang. Une anthropologie du préjugé antisémite en Europe*, éditions Albin Michel, Paris 2015 (wyd. pol. *Legenda o krwi. Antropologia przesądu*, 2008); *Okrzyki pogromowe. Szkice z antropologii historycznej Polski lat 1939-1946* (Czarne: 2012; wyd. ang. *Pogrom Cries*, Peter Lang 2017); *Pod klątwą. Społeczny portret pogromu kieleckiego*, 2 tomy (Czarna Owca: 2018).

Dr Katarzyna Kasia

filozofka, absolwentka Wydziału Filozofii i Socjologii Uniwersytetu Warszawskiego, stypendystka Ministerstwa Spraw Zagranicznych Republiki Włoskiej i Fundacji Kościuszkowskiej, visiting professor w Princeton University. Wykłada w warszawskiej Akademii Sztuk Pięknych i w Akademii Teatralnej im. Aleksandra Zelwerowicza. Autorka książki *Rzemiosło formowania* (2008), tłumaczka prac współczesnych włoskich filozofów: *Estetyka. Teoria formatywności* Luigi Pareysona oraz *Poza interpretacją. Znaczenie hermeneutyki dla filozofii współczesnej* i *Nie być Bogiem* Gianni Vattimo.

Dr Luiza Nader

(ur. 1976), historyczka sztuki, zajmuje się sztuką nowoczesną i współczesną, inspiruje się post-humanistyką, teoriami związanymi z afektem i emocjami, pamięcią, archiwum, traumą. Autorka *Konceptualizmu w PRL* (2009) oraz licznych tekstów przewartościujących obraz pola artystycznego lat 60. i 70. XX wieku. W swoich ostatnich badaniach koncentruje się na relacjach sztuki i wydarzeń/doświadczeń granicznych, na pracach artystycznych (i nie-artystycznych) z Zagłady i wobec Zagłady. Publikowała w takich czasopismach jak m.in. „Zagłada Żydów. Studia i materiały”, „Teksty Drugie”, „Konteksty”, „RIHA Journal”. Właśnie ukazała się jej najnowsza książka *Afekt Strzebińskiego. Teoria widzenia, rysunki wojenne, Pamięci przyjaciół – Żydów* (2018). Prezeska Sekcji Polskiej Międzynarodowego Stowarzyszenia Krytyków Sztuki AICA.

Dr Joanna Wawrzyniak

socjolożka i historyczka, pracuje w Instytucie Socjologii Uniwersytetu Warszawskiego. Autorka prac z zakresu historii społecznej, intelektualnej, socjologii pracy i pamięci zbiorowej. Wydała między innymi książki: *Memory and Change in Europe: Eastern Perspectives* (z Małgorzatą Pakier; 2016); *Buntownicy. Polskie lata 70. i 80.* (z Anką Grupańską; 2011); *ZBoWiD i pamięć drugiej wojny światowej* (2009). Stypendystka Fundacji POLITYKA, badaczka wizytująca w New School for Social Research w Nowym Jorku, Instytucie Studiów Zaawansowanych we Fryburgu Bryzgowijskim, Kolegium im. Imre Kertésza w Jenie i w Europejskim Instytucie Uniwersyteckim we Florencji.